

РЕШЕНИЕ

№ 13203

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1980** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 ал.1 от сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по силата на Решение № 1684 от 20.02.2025г. по адм.дело № 279 по описа на ВАС за 2025г. с което е отменено Решение № 22137 от 04.11.2024 г. на Административен съд София-град по адм. дело №5994/2024 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същият съд.

Предмет на производството е депозирана жалба на Министерство на образованието и науката Решение № РД-02-14-746 от 23.5.2024г. на ръководителя на УО на Оперативна програма „Региони в растеж“, с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 2 316,53 лв. с ДДС, представляваща 5% върху допустимите разходи по договор № BG16RFOP001-3.002-0017-C05-D-8 от 4.8.2023г. със „Смарт Бизнес Къмпани“ ЕООД.

Конкретните отменителни указания на касационната инстанция се изразяват в:

„В случая, видно от оспорения акт, органът е посочил изрично нарушената правна норма от Закона за обществените поръчки – чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 ЗОП, както и изрично е посочил т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. Наредбата е приета на основание чл. 70, ал. 2 ЗУСЕФСУ, а тази разпоредба регламентира нередностите по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ. Следователно, формалният пропуск на органа – непосочването на т. 9 от чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ, в конкретния случай не е довело до липса на правно основание и до нарушаване на правото на защита на бенефициера.

...

Като е приел, че е налице основание за отмяна на административния акт по чл. 146, т. 2 и 4 АПК, първоинстанционният съд не е изложил правни изводи по съществото на спора, относно законосъобразността на административния акт на всички основания по чл. 146 АПК, което представлява съществено нарушение на чл. 172а, ал. 2 АПК.

...

Обжалваното решение е издадено в нарушение на това изискване, тъй като в неговите мотиви не се съдържат правни изводи по отношение на преценката на съда относно приетото за осъществено от органа нарушение на приложимото право, обосноваващо нередност, за която е определена финансова корекция. Първоинстанционният съд не е изложил и правни изводи дали нередността правилно е квалифицирана по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.“

Като съобрази, че по силата на чл.226 ал.1 АПК производството започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото, което видно от посоченото решение на ВАС това е липса на извършен анализ и изложени съображения за не/законосъобразност на акта съобразно всички останали основания по чл.146 АПК, то в съответствие с останалата проверка по чл.158 и чл.159 АПК, съдът приема:

Процесната жалба е редовна, в съответствие с изискванията за съдържание и приложения съгласно чл.150 и чл.151 от АПК и допустима – в съответствие с изискванията на чл. 159 АПК и при липса на отрицателни процесуални предпоставки.

Жалбоподателят твърди, че оспорваният акт е незаконосъобразен и иска отмяната му поради допуснати нарушения на материалния закон и административно производствените правила. В частност - при издаване на оспорения акт ръководителят на УО на ОП „Региони в растеж“ 2014-2020г. не е отчетел обстоятелството, че от 01.01.2024г. са изменени стойностните прагове за възлагане на обществените поръчки уредени в чл.20 от ЗОП като възлагането в стойност 38 608,82 (визира се цената по процесния договор) вече се извършва чрез директно възлагане, т.е. е налице по-благоприятен закон, който е следвало да бъде взет предвид и приложен в случая. Успоредно с това и с оспорения акт не е посочено правното основание за постановяването му. По същество от съда се иска да отмени оспорваното решение.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с инкорпорираните в оспорвания акт и които ще бъдат възпроизведени в относимата им за съдопроизводството част, по-долу.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът съобрази и приема:

От фактическа страна е безспорно, че жалбоподателят е бенефициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 процедура на директно предоставяне № BG16RFOP001-3.002-0017-C07. Като следствие и в изпълнение на посочения договор, е проведено публично състезание, с предмет: „Доставка на оборудване с цел обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база в съществуващата училищна инфраструктура на Професионална Гимназия "Академик С. П. К." [населено място] с две обособени позиции както следва: обособена позиция 1: „Доставка на оборудване за електромонтажна практика за модернизация на материално техническата база в съществуващата инфраструктура на възложителя ПГ „А.. С. П. К.“ и обособена позиция 2: „Доставка на

специфично оборудване за компютърни кабинети и учебни стаи в съществуващата инфраструктура на възложителя ПГ „А.. С. П. К.“, [населено място]“. Процедурата е открита с решение № F380219 от 29 май 2023 на инж. Е. К. - директор, с У. 02919-2023-0001, адрес на профила на купувача: <https://app.eop.bg/today/305063> .

Прогнозната стойност на обществената поръчка е 74 696.00 лв. без включен ДДС или 89 635.20лв. с включен ДДС, разделена по обособени позиции:

- За обособена позиция 1 „Доставка на оборудване за електромонтажна практика за модернизация на материално техническата база в съществуващата инфраструктура на възложителя ПГ "А.. С. П. К."– сумата от 20 055,00 лв. (двадесет хиляди и петдесет и пет лева) без вкл. ДДС, съответно 24 066.00 лв. с включен ДДС

- За обособена позиция 2 „Доставка на специфично оборудване за компютърни кабинети и учебни стаи в съществуващата инфраструктура на възложителя ПГ "А.. С. П. К."– сумата от 54 641,00 лв. (петдесет и четири хиляди шестстотин четиридесет и един лева) без вкл. ДДС, съответно с 65 569.20 лв. с ДДС

Изрично е посочено в документацията, че предложенията на участниците следва да не надвишават прогнозната стойност на обособената позиция, като ценово предложение, надвишаващо посочената прогнозна стойност на обществената поръчка по съответната обособена позиция, подлежи на отстраняване от участие в процедурата.

Съгласно Количествено-стойностна сметка /К./ образец № 3.1 /л.235 от предходното дело/ - приложение към образец на ценовото предложение, възложителят е заложил и максимална единична цена в лева без ДДС за всеки отделен артикул и е посочил, че „Предлаганите единични цени всеки един продукт не трябва да надвишават, максималните единични цени. При констатирано несъответствие участникът ще бъде отстранен.”

След проведената процедура е сключен договор със спечелилата по обособена позиция 2 фирма поръчката (по обособена позиция 1 няма подадени оферти), а именно Договор № BG16RFOR001-3.002-0017-C05-D- 8/04.08.2023 г. с изпълнител „СМАРТ БИЗНЕС КЪМПАНИ” ЕООД /л.270 и следващите/ с предмет Доставка на специфично оборудване за компютърни кабинети и учебни стаи в съществуващата инфраструктура на възложителя ПГ „А.. С. П. К.“, [населено място], на стойност 38 608,82 лв. съответно 46 330,58лв. с вкл. ДДС.

Конкретното финансово-контролно производство е образувано във връзка със сигнал за нередност № 2463, в рамките на което е прието, че с въвеждане на посоченото изискване по обособена позиция 2 възложителят е допуснал нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП във връзка с чл. 46, ал. 2 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП като е определил стойности на отделните продукти/артикули, което се явява ограничителен критерии.

На 19.04.2024г. бенефициентът е уведомен за сигнала за нередност № 2463, получен в УО на ОПРР, първоначалното становище на УО на ОПРР и предприетите мерки, както и за правото му да представи коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира искане да не се налага финансова корекция /л.24-28 от делото/.

В представеният срок не е изразено становище.

Като следствие и с Решение № РД-02-14-746 от 23.5.2024г. на ръководителя на УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ е прието, че с посочването на пределни стойности на отделните артикули, както е в случая, се ограничава конкуренцията като нарушава равнопоставеността на стопанските субекти, които биха желали да се включат и може да създаде необосновано предимство или необосновано да ограничи участието им в обществената поръчка. Определянето на такива пределни стойности не се налага и с оглед

конкретния предмет, който се отнася до доставка и не разкрива специфики нито по стойността, нито по сложността, нито по количеството или обема си, които да обосновават посочването на максимални стойности за различните артикули, включени в предмета на обособената позиция.

Това е квалифицирано като нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП, което изпълнява предпоставките на нередност, тъй като макар да е налице минимално ниво на конкуренция, то същото разубеждава желаещите да участват икономически оператори с оглед невъзможността да формират по-конкурентно предложение. Не е допустимо обособената позиция да се раздробява на отделни части. Успоредно с това определянето на такива стойности не се налага и с оглед предмета на поръчката. Посочено, е още, че нарушението-нередност има негативното финансово влияние изразяващо се в наличието на разубеждаващ ефект върху потенциалните участници и оттам до намаляване конкуренцията. И като следствие – невъзможност за избор на икономически най-изгодната оферта.

Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 11, буква б): „Използване на: - основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или - условия за изпълнение на поръчката, или - технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците, буква б): случаите, при които са приложени дискриминационни критерии/условия/спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. и определил финансова корекция в размер на 2 316,53 лв. с ДДС, представляваща 5 % от безвъзмездната финансова помощ по договор № BG16RFOP001-3.002-0017-C05-D-8 от 04.08.2023 г. с изпълнител “СМАРТ БИЗНЕС КЪМПАНИ” ЕООД, [населено място]. Неправомерният разход е изчислен върху стойността на всички допустими разходи по договора с изпълнител в размер на 46 330,58 лв. с ДДС.

С посоченото решение по адм.д. № 279/2025г. ВАС се е произнесъл изрично, а произнасянето на ВАС пренесено на плоскостта на настоящият спор с оглед нормата на чл.224 от АПК обосновава заключението, че така постановеният акт съдържа означение на правното основание за постановяването му и в тази връзка твърдението за неговата незаконосъобразност следва да се отхвърли.

Успоредно с това съдът приема, че:

Процесният акт е постановен от компетентен орган. По силата на чл. 9, ал. 5, изр.второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Министърът на регионалното развитие и благоустройството, в качеството си на Р., със заповед № РД-02-14-525/23.04.2024г. е възложил на Ю. Й.-В. - заместник- министър на регионалното развитие и благоустройството, да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. В този смисъл наличието на компетентност е несъмнено установено.

Процесният акт е постановен в изискуемата законова форма, като отговаря на изискването на чл.59, ал.2 от АПК и чл.73 ал.1 ЗУСЕФСУ, както от формална, така и от съдържателна

страна.Налице е писмен акт – решение, съдържащо мотивирано и обосновано изложение на установените факти и тяхната правна квалификация,респ. правната квалификация на понятието нередност като предпоставка за упражняване конкретното волеизявително правомощие на органа.

При постановяване на акта са спазени производствените правила,като е налице редовно иницирано финансово-контролно производство, в рамките на което е извършена проверка и са установени конкретни факти и тяхното правно значение. Спазено е и специфичното изискване на чл.73 ал.2 ЗУСЕФСУ, като преди издаването на процесното решение е осигурена възможност на бенефициентът да представи в срок от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция,както и да приложи доказателства/виж кореспонденция чрез ИСУН л.24 от предходното първоинстанционно дело/.

Във връзка със съответствието на акта с материалният закон следва да се посочи:

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ, финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на посочените в т. 1 - т. 10 основания, а съгласно чл. 70, ал. 2, случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции по ал. 1, т. 9, се посочват в нормативен акт на Министерския съвет. С Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, Министерският съвет е определил основните категории нарушения по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕСИФ. Съобразно чл. 1, т. 1 от Наредбата за посочване на нередности, с нея се посочват случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ и които представляват основания за извършване на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕ.

По силата на чл. 143, т. 1 от Регламент (ЕС) 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите-членки носят отговорност за разследването на нередностите, за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми, а съгласно чл. 122, т. 2 държавите-членки предотвратяват, откриват и коригират нередностите и възстановяват неправомерно платените суми. В разпоредбата на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) 1303/2013 е дадена легална дефиниция на понятието "нередност" като "всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последици нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляването на неправомерен разход в бюджета на Съюза".

В настоящият казус, жалбоподателят има качеството икономически оператор,участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове и е страна по договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ в изпълнение на който има и

качеството на възложител по проведената обществена поръчка по ЗОП и сключеният договор с изпълнител „СМАРТ БИЗНЕС КЪМПАНИ“ ЕООД.

По силата на чл.2 ал.2 от ЗОП при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Съгласно чл.2 ал.1 т.1 и т.2 от ЗОП обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащите от тях принципи на равнопоставеност и недопускане на дискриминация и свободна конкуренция.

Процесното действие съотнесено към постановката за нарушение на цитираните норми се изразява в зададени от възложителя максимални стойности на отделни артикули, която да не бъде надвишавана в ценовите предложения, като ЗОП не предвижда възможност за кандидатстване за отделни доставки на артикули/продукти.

В своето решение № 110844 от 29.11.2022г. по адм.д. № 5746 по описа на ВАС за 2022г. „Върховния съд е посочил недвусмислено, че:

„В случая предметът на поръчката е инженеринг, който включва три дейности – изработване на технически проект, авторски надзор и изпълнение на СМР, за този предмет се определя обща прогнозна стойност, за отделните дейности не следва да се определят пределни стойности, тъй като това ограничава свободата на стопанските субекти, как да формират ценовото си предложение, така че да е възможно най-конкурентно, но и да зачита спецификите на вътрешната организация, ценност и квалификация на проектантския екип и на екипа, който ще изпълни строителството.

Посочването на пределни стойности на отделните дейности включени в предмета на поръчката ограничава конкуренцията като нарушава равнопоставеността на стопанските субекти, които биха желали да се включат и може да създаде необосновано предимство или необосновано ограничи участието им в обществената поръчка. Определянето на такива пределни стойности не се налага и с оглед конкретния предмет, който се отнася до проектирането, авторския надзор и строителството на един обект – „Център за работа с дела на улицата“, който не разкрива специфики нито по стойността, нито по сложността, нито по количеството или обема си, които да обосновават посочването на отделни стойностите за различните дейности, включени в предмета.

Налага се извод, че с действието си по определяне на пределни стойности за дейностите включени в общия предмет - инженеринг, отнасящ се до един обект в обществена поръчка, в която няма обособени позиции, бенефициерът – [община] е допуснал нарушение на чл. 2, ал. 2 във вр. чл. 2, ал.1, т. 1 и 2 ЗОП“.

Абсолютно същият извод е формиран и в решения № 1216 от 6.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7371/2022 г., VII о. Решение № 12621 от 21.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7781/2024 г., VII о., Решение № 395 от 15.01.2025 г. на ВАС по адм. д. № 7362/2024 г., VII о. и мн.др.

Цитираната и посочена практика е формирана в областта на поръчки за СМР инженеринг и авторски надзор, т.е. в областта на строителството, като основните белези обуславящи приложимостта и към настоящият казус са налице тъй като предметът на процесната поръчка е доставка за оборудване, предвидена е обща максимална прогнозна стойност и в рамките на тази именно прогнозна стойност всеки стопански субект би следвало да

разполага със свободата да организира и договори закупуване на апаратура на оптимално добра обща стойност. Пазарното поведение в тази връзка предполага договаряне от страна на участниците в процедурата по ЗОП с отделни производители и търговци както на по-ниска стойност за определени артикули, така и на по-висока за други, които вече участникът да оферира извършвайки общо ценообразуване и определяйки крайна цена, съобразно възприетият от възложителят максимален праг. Обратното означава да се приеме, че е налице обособена позиция, вътрешно раздробена на отделни обособени позиции съобразно всеки отделен артикул/група от артикули, каквато възлагателна техника обаче не е въведена от самият възложител в процедурата/за да бъде преценена нейната законосъобразност/, но по същество е приложена.

На следващо място спорен, с оглед принципа на служебното начало, е въпросът може ли нормата на чл.2 от ЗОП сама по себе си да бъде предмет на нарушение без да е посочена друга детайлизираща я разпоредба, отчитайки принципната същност на чл.2 от ЗОП и необходимостта от посочване на конкретното му доразвитие и проявление в текста на друга норма от ЗОП, каквото доразвитие се среща в редица разпоредби от закона. Практиката на 7-мо отделение във ВАС дава недвусмислен отговор и на този въпрос и настоящият състав не намира основание за отклонение от нея без риск от постановяване на незаконосъобразен акт. Така следва да се приеме, че макар на плоскостта на производството по ЗОП и съобразно практиката на 4-то отделение във ВАС да може да се приеме, че фактическият състав на нарушението на чл.2 от ЗОП сам по себе си е необоснован, ако същият не бъде аргументиран с нарушение на друга, обосноваваща конкретното проявление на този принцип, разпоредба, то на плоскостта на конкретното финансово-контролно производство по ЗУСЕФСУ и през призмата на практиката на 7-мо отделение във ВАС следва да се приеме, че нормата на чл.2 от ЗОП дава достатъчна яснота и конкретика, така, че нарушението и да може да бъде подведено под квалификацията – нарушение на приложимото национално законодателство представляващо нередност по смисъла на ЗУСЕФСУ.

В допълнение, неоснователно е възражението на жалбоподателя, че поради настъпило изменение в разпоредбите на ЗОП, е следвало да се приложи по-благоприятната му редакция. Финансовата корекция е административна мярка по смисъла на член 4 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година за защитата на финансовите интереси на Европейските общности (Регламент № 2988/95) и тя се определя по основание и размер съгласно приложимите разпоредби, действащи към момента на откриване на нарушението. В този смисъл финансовата корекция не е административна санкция и за нея не се прилага принципа за по-благоприятния за нарушителя закон (виж Решение № 7753 от 12.07.2023 г. по и адм.д. № 4338/2023 г., VII ОТД. на ВАС).

Ирелевантно е възражението му за незаконосъобразност на акта поради несъобразяване с настъпилото междувременно изменение на чл.20 ал.4 ЗОП изразяващо се в увеличаване на стойностните прагове за обществените поръчки.

Действително и предвид прогнозната стойност на обществената поръчка нормата на чл.2 ал.4 от ЗОП предвижда, че възложителите могат да възлагат директно обществени поръчки с прогнозна стойност, по-малка от 80 000 лв. – при строителство; 100 000 лв. – при услуги по приложение № 2 и 50 000 лв. – при доставки и услуги извън тези по т. 2 респ. приложение № 2 бел.моя/.

Процесната процедура обаче е открита и проведена като процедура „пряко договаряне“. Това е видно от цялата документация, решението за откриване, обявлението на поръчката и

прочее. В този смисъл възложителят не е осъществил директно възлагане, а е провел процедура по пряко договаряне и изменението в законовият праг се явява непълно ирелевантно. Всъщност ЗОП дава ясна възможност възложителят да възлага разходване на средства по реда на някоя от регламентирания в този закон процедури, дори ако стойността на възлагането е под предвиденият нормативен праг на поръчката. В такава хипотеза възложителят се счита обвързан от избраният от него ред и условия на процедурата. Иначе казано – нормата на чл.20 ал.4 ЗОП е една незадължителна възможност, която конкретният възложител не е използвал и в тази връзка позоваването му сега на праговете по чл.20 ал.4 ЗОП се явява напълно неотносимо.

Успоредно с това и с акта на ВАС/решение № 1684/20.02.2025г., горепосочено/ ясно е прието, че от самият акт следва и конкретното нарушение се квалифицира като такова по чл.70 ал.1 т.9 ЗУСЕФСУ и т.11 б. “б” от Приложение № 1 към чл.2 ал.1 от НПНПОИФК.

В тази връзка нередността следва да се приеме за установена по основание и правилно определена като размер.

Видно от чл.2 ал.1 от Наредбата нередностите по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в приложение № 1.

От своя страна т.11 б. “б” от Приложение № 1 предвижда определяне на корекция в размер на 5% за случаите, при които са приложени дискриминационни критерии/условия/спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор.

От страна на Р. е отчетен фактът, че е налице минимално ниво на конкуренцията по посочената обособена позиция, който извд е правилен с оглед постъпилите 6 бр. оферти от които 4 бр. класирани. Корекцията е определена изрично върху допустимите разходи. Правилно е прието, че диференцираният метод е неприложим към настоящата хипотеза с оглед фактът, че не може да бъде дадено точно финансово отражение на допуснатата нередност.

Това позволява да се заключи, че оспорваният акт е законосъобразен и жалбата следва да се остави без уважение.

При този изход от спора и съобразно чл.143 ал.3 АПК обоснована се явява претенцията на ответника за разноски. В т.ч. и за две инстанции съобразно изискването на чл.226 ал.3 АПК. Претенцията е обоснована въз основа приложимостта на чл.25 ал.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ и като такава съдът я намира за основателна и по основание и по размер. Респ. на ответника се дължи сумата от 360лв. на съдебна инстанция, респ. сумата от 1080лв. за три съдебни инстанции, към която следва да се добави и сумата от 19лв. предявена под формата на заплатане държавна такса за касационно обжалване или общо 1099лв.

С оглед изложеното и на основание чл.172 ал.2 предл. четвърто АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на образованието и науката срещу Решение № РД-02-14-746 от 23.5.2024г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г.

ОСЪЖДА Министерство на образованието и науката да заплати на Министерство на регионалното развитие и благоустройството направените по делото разноски в размер на

1099/хиляда и деветдесет и девет/ лева за три съдебни инстанции.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред
Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.